

DIALOGIDE TÖLKED

ESIMENE ASTE

1. ÕPPETUND

- Kes see on?
- See on mees. See on monsieur Jacques Dupont.
- Ja kes see on?
- See on naine. See on madame Jeanne Dupont.
- Kes see on?
- See on poiss. See on Pierre. Pierre on poiss.
- Ja kes see on?
- See on tüdruk. See on Louise. Louise on tüdruk.
- Need on lapsed.
- See on perekond.

2. ÕPPETUND

- Mis see on?
- See on laud.
- Mis värvi on laud?
- Laud on kollane.
- Mis see on?
- See on tool.
- Mis värvi on tool?
- Tool on pruun.
- Mis see on?
- See on aken.
- Missugune on aken?
- Aken on lai.
- Mis see on?
- See on lagi ja see on põrand.
- Mis värvi on lagi ja põrand?
- Lagi on valge ja põrand on pruun.
- Ja mis värvi on uks?
- Uks on valge.
- Ja seinad?
- Seinad on samuti valged.
- See on tuba. Tuba on suur.

3. ÕPPETUND

- Kas see on tüdruk?
- Ei, see ei ole tüdruk, see on poiss. See on Louis.
- Kas see on mees?
- Ei, see ei ole mees, see on naine. See on madame Françoise.
- Kes on madame Françoise?
- Madame Françoise on Louis' ema. Louis on madame Françoise'i poeg.
- Kas see on naine?
- Ei, see ei ole naine, see on mees. See on monsieur Henri.
- Kes on monsieur Henri?
- Monsieur Henri on Louis' isa ja madame Françoise'i mees (abikaasa).
Louis on monsieur Henri ja madame Françoise'i poeg.
- Ja kes on Louise?
- Louise on Louis' väike õde. See on madame Françoise'i ja monsieur Henri tütar.
- See on perekond.

4. OPETUND

- Kas te räägite prantsuse keelt?
- Jah, ma räägin prantsuse keelt.
- Kas te räägite inglise keelt?
- Ei, mina ei räägi inglise keelt, minu naine räägib inglise keelt.
- Kas teine naine räägib inglise keelt?
- Jah, ta räägib inglise keelt väga hästi.
- Kas ta räägib saksa keelt?
- Ei, ta ei räägi saksa keelt, aga meie poeg räägib saksa keelt.
- Kes on teie poeg?
- Minu poeg on polüglott. Ta mõistab prantsuse, hispaania, itaalia, rootsi, soome ja vene keelt.
- Kas ta räägib hiina keelt?
- Ei, meie poeg ei räägi hiina keelt, aga ta räägib küllalt hästi poola keelt.
- Kas te räägite eesti keelt?
- Muidugi räägin ma eesti keelt. See on minu emakeel.
- Kas tõesti?
- Loomulikult, see on meie perekonna emakeel. Ja teie, kas te räägite prantsuse keelt?
- Väga vähe.
- Kahju.

5. OPETUND

- Seal on mees.
- Kes see mees on?
- See on monsieur Jean Leroi.
- Siin on daam.
- Ja kes see daam on?
- See on madame Antoinette Leroi.
- Seal on noormees.
- Kes on see noormees?
- See on monsieur Michel Leroi.
- Ja kes on see noor neiu seal?
- See on mademoiselle Henriette Leroi.
- Kas monsieur Jean on prantslane?
- Jah, ta on prantslane.
- Kas madame Antoinette on ka prantslane?
- Jah, ta on ka prantslane. Nad on prantslased. See on prantsuse perekond.
- Kus elab perekond Leroi?
- Nad elavad Pariisis. Perekond Leroi elab Prantsusmaal.
- Ja teie, kus te elate?
- Ma olen eestlane ja ma elan Tallinnas. Meie perekond elab Eestis.
- Ja kus elavad teie vanemad?
- Minu vanemad elavad maal. Nad on talupojad. Nad armastavad maad (maaelu).
- Kus elavad teie sõbrad?
- Minu sõbrad elavad Sveitsis, Ungaris, Poolas, Itaalias, Hispaanias, Inglismaal, Hiinas, Soomes, Rootsis ja Ameerika Ühendriikides.

6. OPETUND

- Siin on tuba.
- Mis toas on?
- Toas on üks laud, kaks tugitooli ja mõned toolid.
- Mis selles toas veel on?
- On veel üks raamaturiik ja palju raamatuid. Raamatud on riulil.
- Kas põrandal on vaip?
- Muidugi, põrandal on ilus roheline vaip.

- Kas seinfel on pilte?
- Ei, pilte ei ole.
- Ja mis on akna ees?
- Akna ees on sinised kardinad.
- See on ilus tuba, eks?

- Jah, see tuba on suur, kõrge ja valge.
- Kelle tuba see on?
- See on Pierre'i tuba.

7. ÕPPETUND

- Vabandage!
- Millega võin teile kasulik olla?
- Kas teie olete monsieur Lucien Chevalier?
- Seda küll, ma olen Lucien Chevalier.
- Kas te olete Jean'i sõber?
- Jean? Kes see on?
- Jean Dubois. Ta on minu vend.
- Niisiis, te olete mademoiselle Madeleine Dubois?
- Jah, nii see on.
- Rõõmustav teiega tutvuda.
- Minul samuti, sest te olete just see inimene, keda ma otsin.
- Ohoo! See on Jean.
- Kus ta on? Jean, kus sa oled?
- Ma olen siin. Kas see oled sina, Madeleine?
- Jah, see olen mina ja siin on sinu sõber.
- Milline õnn! Lõpuks oleme kõik kolmekesi koos.

8. ÕPPETUND

- Kas te olete poissmees?
- Ei, madame, ma ei ole poissmees, ma olen abielus ja mul on kaks last.
- Teil on kaks last?
- Jah, mul on poeg ja tütar.
- Kui vana on teie poeg?
- Ta on 8-aastane.
- Mis ta nimi on?
- Ta nimi on Marcel.
- Ja teie tütar, kui vana tema on?
- Catherine on kõigest 5-aastane. Ta on veel väike.
- Ja kus te elate?
- Me elame Rivoli tänavas.
- Kas teil on suur korter?
- Meil on 5-toaline korter: elutuba, magamistuba, söögituba, kabinet ja lastetuba.
- Oh, teil on õnnel!

9. ÕPPETUND

- Kuidas on teie nimi, madame?
- Minu nimi on Sophie Legrand.
- Ja kuidas sinu nimi on, mu väike?
- Minu nimi on René Legrand.
- Niisiis, see on teie poeg?
- Muidugi, see on minu vanem poeg.
- Niisiis, teil on veel üks poeg?
- Jah, nii see on.
- Ja kuidas on tema nimi?
- Minu noorema poja nimi on Jean-Paul.

- Ja teie mees, kuidas on tema nimi?
- Mul ei ole meest, ma olen lahutatud. Ja teie, monsieur, kas te olete abielus?
- Ei, ma olen lesk, kuid mul on kaks tütar.
- Ja kuidas on nende nimed?
- Vanema nimi on Solange ja noorema nimi on Mimi.
- Rõõmustav teiega tutvuda.
- Väga meeldiv.

10. OPPETUND

- Tere, Victor. Kuidas te elate?
- Tere, mu sõber, ma elan hästi, ja teie?
- Pole viga, tänan. Mul on täna puhkepäev ja ma lähen supelranda.
- Teil veab. Mina lähen hommikul kontorisse.
- Ja teised?
- Pierre läheb kooli ja Nadine jääb emaga koju.
- Kas teie naine jääb koju terveks päevaks?
- Ei, pärast lõunat läheb ta turule ja seejärel kauplusse.
- Ja kuhu lähete teie täna õhtul?
- Täna õhtul me läheme kõik koos teatrisse või kinno.
- Lähme homme restorani!
- Homme me läheme maale.
- Kahju!
- Pole midagi parata.

11. OPPETUND

- Onu Ernest! Mida peab tegema, et olla õnnelik?
- Noh, mu väike, tuleb lõbutseda.
- Ja mida peab tegema, et lõbutseda?
- Tuleb näiteks minna teatrisse, kinno.
- Ja mida peab tegema, et minna teatrisse ja kinno?
- Peab olema palju aega.
- Ja mida peab tegema, et oleks palju aega?
- Peab vara tõusma ja hitja magama minema ja peab töötama kiiresti ja hästi.
- Ja mida peab tegema, et töötada?
- Jäta mind rahule, mu väike. Pole vaja olla nii uudishimulik.
- Miks ei ole vaja olla nii uudishimulik, onu Ernest?
- Jää lõpuks vaik!

12. OPPETUND

- Elu on karm.
- Miks, onu Ernest?
- Miks? Eks seetõttu, et peab töötama.
- Ja sina ka pead töötama, onu?
- Muidugi pean, kõik peavad töötama. Kõik mehed ja kõik naised peavad töötama.
- Ja miks pead sina töötama?
- Et raha teenida.
- Ja miks sa pead raha teenima?
- Et süüa.
- Ja miks sa pead sööma?
- Et elada.
- Ja sina pead elama, sina?
- Muidugi ma pean.
- Miks?
- Et kuulata sinu absurdseid küsimusi. Küllalt! Kus on mu kepp?

13. OPPE TUND

- Mida te kavatsete teha sel suvel?
- Ma kavatsen veeta on puhkuse Prantsusmaal, aga minu naine ei taha minna Prantsusmaale. Ta tahab minna Kanadasse. Ja teie ise?
- Mina tahan teha reisi Inglismaale, Ungarisse ja Marokosse.
- Ja teie lapsed?
- Meie lapsed ei taha jääda üksi koju.
- Nad tahavad teiega koos välismaale minna, eks?
- Kahtlemata, aga see on võimatu. Ma jätan poja oma tädi juurde ja tütre oma vanemate juurde.
- Ega te ei taha minna Belgiasse ja Sveitsi?
- Tahaksin küll, aga sel aastal on mul vähe aega, sest sügisel pean ma minema Uhendriikidesse ja Jaapanisse.
- Niisiis, head reisi!
- Tänan!

14. OPPE TUND

- On sul kõht tühi, kulla sõber?
- Ei, mul ei ole kõht tühi, mul on janu.
- Ja mina olen nälga suremas.
- Lähme restorani, tahad?
- Nõus. Aga millist restorani sa eelistad?
- Mulle meeldib väga restoran «Maxim's».
- Ja miks mitte? See on hea restoran.
- • •
- Kelner!
- Mida te soovite?
- Mida teil on head?
- Igatüüpi oma maitse.
- Tooge mulle eeltoiduks austreid, supiks puljongit ja praeks karbonaad praekartulitega. See on kõik.
- Ja teile?
- Ma ei taha süüa, mul on janu.
- Niisiis, võib-olla veini või likööri? Meie burgundia vein on suurepärase.
- Kas teil šampanjat on?
- Muidugi.
- Hästi, siis ma võtan pudeli šampanjat. Tooge veel üks klaas konjakit mu sõbrale.
- Kohe.

15. OPPE TUND

- Tohoh, Françoise, see oled sina! Milline õnnelik juhust!
- Marcel! Tervitus, mu kallis.
- Tead, mul on homme ja ülehommega vaba päev. Kas sa saad minu ja Lucie'ga maale tulla?
- Lucie? Kes see on? Kahtlemata sinu uus pruut? Ei, ma ei saa.
- Hoopiski mitte, mu kallake. Sa eksid. See on mu onutütar.
- Jumal tänatud! Sel juhul me võime minna kõik koos, miks mitte. Aga kuidas me sinna läheme?
- Mis minusse puutub, siis mina lähen autoga, mis aga sinusse ja Lucie'sse puutub, siis teie võite minna jalgsi, kui soovite.
- Me ei ole nii rumalad, et jalgsi minna. Ma arvan, et me võime kõik koos autoga sõita.
- Nõus. Kuid mis teistesse puutub, siis nemad võivad minna jalgsi, see ei ole minu asi.
- Niisiis homseni, mu kallis.
- Homseni, mu kallis.

16. ÕPPETUND

- Tere, madame Lavache, kuidas te elate?
- Tere, monsieur Mouton, ma elan hästi, ja teie?
- Tasapisi. Muide, kust te tulete?
- Ma tulen turult. Ja teie, kust teie tulete?
- Ma tulen haiglast. Kas sa näed! Need on teie lapsed, kes seal tulevad, eks ole?
- Jah, seda küll. Claude tuleb lütseumist ja Robert tuleb kolledžist.
- Tulge meid ühel päeval oma abikaasaga vaatama. Laupäeval näiteks.
- Laupäeval me ei saa.
- Siis võib-olla pühapäeval?
- Pühapäeval me saame tulla.
- Niisiis pühapäevani, kallid madame, ja tervitage oma abikaasat minu poolt.
- Pühapäevani, monsieur Mouton. Tervitage proua Labrebis'd.

TEINE ASTE

1. ÕPPETUND

KUI PALJU KELL ON?

- Kui palju kell praegu on?
- Kell on täpselt seitse.
- Pole võimalik. Nähtavasti käib teie kell ette.
- Ei, ta ei käi ette, pigem jääb mõne minuti taha. Vaadake, juba hämardub.
- Tõepoolest! Kui kiiresti aeg möödub!
- Jah, aeg möödub kiiresti ja me vananeme iga päevaga. Eiu tuleb ära kasutada. Muide, mida te teete täna õhtul?
- Täna õhtul ma lähen vennanaisega kinno.
- Mis kell algab seanss?
- Veerand üheksa.
- Ja mis kell ta lõpeb?
- Kolmveerand kümme.
- Ja mida te teete pärast kino?
- Kell pool üksteist on mul kohtamine ühe sõbraga ja kell 12 pean ma olema voodis.
- Te pole niisiis kunagi vaba. Te olete alati hõivatud.
- Pole midagi parata. Selline on elu.
- Hästi, meeldiva jälle nägemiseni!
- Head õhtut!

2. ÕPPETUND

KOIGE ILUSAM AASTA AEG

- Isa! Milline on ilusaim aasta aeg?
- Sügis, mu laps.
- Mispärast, isa?
- Sügisel on puuviljaaias palju puuvilju: õunu, pirne, ploome, kirsse. Ja juurviljaaias on igasuguseid juurvilju: kartuleid, porgandeid, peete, kapsaid, kurke.
- Sul on õigus. Aga talv on ilusam kui sügis. Talvel katab lumi maad; saab kelgutada ja uisutada. Kõik suusatavad ja lapsed teevad lumememmesid.

- Aga sa unustad kevade, mu laps. Kevadel on ilusad ilmad, on juba soojem ja päike paistab. Linnud tulevad tagasi lõunast ja loodus läheb roheliseks.
- Ja ometigi eelistan ma suve, isa. Suvel saame päevitada ja meres seepelda.
- Ja suvel saab aasadel, saludes ja metsades lilli, marju ja seeni korjata.
- Järelikult on suvi kõige ilusam aastaaeg, kas pole nii, isa?
- Tead, mu laps, sügis on sama ilus kui talv, kevad pole sugugi igavam suvest. Kõik aastaajad on ilusad, mu laps.

3. OPPE TUND

KÕIK ON VANAVIIISI

- Tervist, peremees Anselm! Tere tulemast! Lõpuks olete te tagasi! Te näete väsinud välja. Oli ka hea reis?
- Jah, ma reisisin hästi. Olen tööpoolest veidi väsinud, kuid mul on hea meel sind jälle näha, sulane Lucas. Sa näed hea välja. Loodan, et veetsid hästi aega? Mis siis talus ka uuemat juhtunud on?
- Ei midagi erilist, monsieur. Kõik on korras. Ah jaa, mul läks täiesti meelest: teie koer on surnud.
- Kas sa näed! Vaene loom! Ja millesse ta siis suri?
- Ta suri sellepärast, monsieur, et söi liialt palju liha, loomaliha (siin sõna-sõnalt: lehmaliha).
- Vasta aga vaata! Loomaliha! Nii et naabruses tapeti lehm!
- Ei, monsieur, teie lehmad on surnud.
- Surnud? Minu lehmad? Pagan võtaks! Ja millesse siis?
- Sest nad vedasid liialt palju vett.
- Sa tapad mu, tont võtaks. Milleks pidi nii palju vett vedama?
- Aga et tuld kustutada, monsieur.
- Issakene, mis tuld, vana lollpea?
- Pagana pihta! Tuld, mis maja maha põletas!
- Pole võimalik! Kas mu maja on maha põlenud?
- Jah, monsieur, maja, laut, hobusetall, ait — kõik põlenud. Lehmad ja koer on surnud. Kuid kõik muu, monsieur, on vanaviisi.

4. OPPE TUND

TELEFONIKÕNE

- Nii et ma võtan oma mobiili (mobiiltelefoni), vajutan nupule, libistan sõrmega ekraanil ja valin numbri 42-78-06-32. Valmis ... Ootan ... Halloo! Sina, Babette?
- Halloo! Ma kuulen teid väga halvasti, monsieur. Rääkige veidi valjemini, palun.
- Ma sooviksin rääkida Babette'iga, madame. Kas teda pole kodus?
- Mis «bête»? Te eksite, monsieur, siin ei ole loomaaed.
- Mitte «bête», vaid Babette, Ba... bette!
- Ah Babette! Oodake üks hetk, monsieur, Babette, sinule helistatakse!
- Halloo! Joseph, sina? Tere! Kuidas läheb? Mida sa teed? Sa juba lõpetasid töö?
- Jah, ma lõpetasin. Ja sina, mida sa teed? Magasid?
- Jah, ma magasin. Ema? Tema magas samuti. Me magasime mõlemad.

- Ega sa ei taha täna õhtul Comédie-Française'i minna?
- Kuidas? Ma ei kuule midagi. Joseph. Mis komöödia?
- «Armastusega ei vallatleta.»
- Halloo, Joseph! Lihtsalt väljakannatamatu! Mida ei tehta?
- Ei vallatleta...
- Muidugi mitte! Aga millega?
- Armastusega!
- Surmaga? Kelle surmaga?
- Alfred de Musset'.
- Alfred? Ta on siis surnud? Millal?
- Sa teed nalja? Juba ammu. Me siis lähme?
- Jaa, kindlasti! Millal? Täna?
- Jah, täna õhtul. Kell kaheksa Palais-Royalis. Nii et ma ootan sind peaukse juures.
- Oleme rääkinud! Ma pole veel tualetti valinud. Ma panen siis musta kleidi?
- Kuidas soovid. Mul ükspuha. Ohtuni siis!
- Nägemiseni, Joseph! ... Ema, kas kuuled? Alfred, Josephi onupoeg on surnud. Matusetalitus toimub Palais-Royalis!
- Kas sa näed, kui tähtis isand, Ju ta siis maetakse Panthéoni!

5. OPPETUND

HALB TEENISTUJA

- Seal te oletegi, Béranger.
- Tere, Jean.
- Ikka jääte hiljaks! Me määrasime ju kohtamise kella poole kaheteistkümneks. Varsti on kell kaksteist.
- Vabandust! Pidite mind ootama?
- Ei, ma just praegu tulin, ise näete ju.
- Siis ma ei tunnegi ennast nii väga süüdi... kuna... te ise...
- Mulle ei meeldi oodata. Kuna te ei tule kunagi õigeaks ajaks, tulen meelega hiljem...
- Mida te joote?
- Teil on juba hommikust peale janu?
- Väljas on ju nii palav, nii kuiv.
- Mida enam jood, seda suurem on janu, kõlab rahvatarkus. Te näete halb välja, mu sõber...
- Arvate?
- Ega ma pime ole. Te olete väsimusest lausa kokku varisemas, olete jälle magamata, te haigutate, olete unine...
- Mu pea on natuke haige.
- Te lõhnate alkoholi järele.
- Mul on väike pohmeius, see on tõsi.
- Ja kus on teie lips? Kaotasite ära või?
- Soh, tõepoolest! Imelik. Mis ma temaga küll tegin?
- Teie juuksed on sassis! Palun, võtke kamm!
- Tänan.
- Teil on habe ajamata! Vaadake, mis nägu te olete... teie riided on kortsus, särk on must... kingad pole viksitud... Milline korralagedus!... Mul on häbi olla teie sõber.
- Kuulge, Jean. Mul on igav selles linnas. Ma pole loodud selleks tööks, mida mul teha tuleb. Iga päev kontoris, tervelt kaheksa tundi, suvel ainult kolm nädalat puhkust. Laupäeva õhtul olen ma väsinud ja seetõttu, et end veidi lõõgastada...
- Kulla mees, kõik inimesed teevad tööd. Ja mina, nii nagu kõik inimesed, teen iga päev kontoris ära oma kaheksa tundi, ka minul on vaid 21 päeva puhkust aastas. Ometigi, ometigi näete... Veidi tahtejõudu, tont võtaks!...

6. OPETUND

ARMUNUTE KOHTUMINE

- Teie, Jacqueline!
- Kas te ei oodanud mind, Gaspard-Adolphe?
- Ootasin küll.
- Te olete imelik, mu sõber. Ise olete mind nii mitmel korral anunud tulla. Ühel ilusal päeval ma siis lubasingi, täna täidan ma oma lubaduse ja teie näite hoopis üllatunud, nii üllatunud.
- See pole üllatus, Jacqueline, see on rõõm, mis mind... mis mind...
- Mis teid...?
- Mis mind... mis teeb mind keeletuks. Teie kohalolek, mis on sedavõrd oodatud... näha teid siin, koos minuga ja mina ise koos teiega ning meie mõlemad koos. Nojah, see on ju suurepärane! Lõpuks ometi te tulite!
- Ma tulin, nagu ma teile lubasin ühel õhtul terrassil... Vaadake, Gaspard-Adolphe, ma olen mantliväel!
- Ma palun teid, Jacqueline, jätke mantel selga. Ei, ma tahtsin õelda, võtke mantel ära... On alles kuumus... Ma ei tea enam ise, mida ma räägin... Ma armastan teid, Jacqueline. Ma armastan teid!
- Ah, miks ma küll tulin? See on kohutav!
- Te tulite sellepärast, et te mind armastate, Jacqueline... ja ei mina teid armastan. Ah, Jacqueline, milline fenomen on armastus! Vaadake sellest aknast! Vaadake teisi, kes kõnnivad sel tänaval, kari vaeseid õnnetuid, kel pole hinge ega armastust! Meie ei ole nagu teised... meie... meie... Oo, minu aare, minu kivike, minu kullake, minu öökullike!... Võta mantel ära!
- Ah, milline õudus! Milline õudus!
- Ma olen korralik meesterahvas!
- Kuulake mind ära, Gaspard-Adolphe. Ma armastan oma isa. Ma räägin tõtt.
- No ja siis, see on tühiasi.
- Tühiasi! Ta ei saa millestki aru.
- Keegi helistab uksekella.
- Taevast! Minu isa!
- Taevast! Teie isa! Taevast! Tema isa!
- Aga päästke mind siis! Peitke mind ära!...

7. OPETUND

TÖÖPÄEV

- Kas te ei tahaks mulle rääkida oma tööpäevast, Brigitte?
- Mida ma võin teile öelda? Harilikult ma tõusen kell 7 hommikul. Kui äratuskell heliseb, hüppan ma voodist ja võimlen (mitte alati, mõnikord on mul väga kiire või olen lihtsalt laisk). Seejärel ma jooksen vannituppa, võtan seebi ja pesen ennast külma veega, puhastan hambad ja kammin ennast. Siis ma riietun: panen jalga sukad, selga kleidi, jalga kingad ja lähen söögituppa, kus ma einetan, joon tassi piimaga kohvi ja söön mõned sarvesaiad või siis võileivad. Nüüd on õlim aeg väljuda, sest kell pool üheksa ma pean olema kontoris.
- Mis te räägite, mu sõber! Eile nägin ma teid umbes kella 10 paiku ühes kaupluses.
- Eile oli mul vaba päev. Ma ärkasin veidi hiljem.
- Aa! Te magasite kaua (lebasite kaua voodis).
- Jah, ma tõusin kell 9 ja läksin kohvikusse einetama. Pärast seda tegin mõned sisseostud.
- Ja mida te teete pärast tööd?

- Mõnikord lähen kinno või teatrisse. Eile näiteks tulin koju, lugesin ajalehti ja ajakirju. Pärast lõunasööki vaatasin televiisorit ja kuulasin raadiot. Harilikult kell 12 (õhtul) riietun lahti ja heidan magama. Kuna ma olen väsinud, uinun ma kohe ja magan nagu kott. Ja teie, Nicolas, kuidas te veedate oma päeva?
- Mis puutub minusse, siis tõusen ma vara. Näiteks eile tõusin kell 6 ja võimlesin. Seejärel läksin end korrastama: pesin end, puhastasin hambad, ajasin habet elektrihabemeajamismasinaga ja kuivatasin end käterätikuga. Siis ma kammisin end ja panin riidesse. Ma panin püksid jalga, särgi selga, lipsu kaela, traksid peale, vesti selga, kuue selga, sokid jalga. Siis ma einetasin koos vanematega ja kell veerand kaheksa panin selga vihmamantli ja pähe mütsi ning väljusin kodust.
- Ja õhtul?
- Eile ma olin kinos.
- Aga läna õhtul?
- Ma ei tea, lähme koos kuhugi?
- Kuhu näiteks?
- Loomaaeda, ma jumaldan loomi.
- Oleme rääkinud!

8. ÖPPETUND

NINASARVIK

- Te olete veel voodis, Jean? Vabandage, ma ehk segan teid?
- Võtke istet, Béranger... Ma pole päriselt terve.
- Kui kahju! Mis teiega on? Olete ehk külma saanud. On teil palavik?
- Ma ei tea... Mul valutab pea. Täpsemalt, laup teeb haiget. Küllap olen end ära löönud.
- Millal te end ära löite?
- Mul ei tule enam meelde... Võib-olla lõin end magades.
- Nägite ehk lihtsalt unes, et löite end ära.
- Ma ei näe kunagi und...
- Tihti, kui pea valutab, on mulje, et oled end ära löönud. (Lähenedes Jeanile.) Kui te olete end ära löönud, peab teil muhk olema. (Silmitsedes Jeani.) Näe ongi, tõepoolest, teil on muhk.
- Muhk?
- Usna väike.
- Kus?
- Näete, täpselt nina kohal. Kas teil peeglit on?
- See veel puudus! (Kombates laupa.) Ma lähen vaatan vannitoas. (Vannitoast tagasi tulles.) Tõsi, mul on muhk. Te näete ise, et olen end ära löönud.
- Te näete halb väija, teie jume on rohekas. Võib-olla on teil angiin? Kas te arsti kutsusite?
- Ma ei vaja arsti. Ma ravin end ise.
- Te teete valesti, et ei usu meditsiini.
- Arstid leiutavad haigusi, mida pole olemas.
- Nad võivad neid küll leiutada, kuid nad ka ravivad neid haigusi, mida nad leiutavad.
- Ma usaldan ainult veterinaare... Mis te mind uurite nagu imelooma?
- Teie nahk... ta muudab silmanähtavalt värvi. Ta läheb roheliseks... Ta läheb ka kõvemaks... See on juba pigem looma nahk!
- Ongi tugevam... Oige mul asi. Brr...
- Mida te ütlesite?
- Ma ei õelnud midagi. Ma tegin brr... mulle meeldib nii.
- Küll te olete naljakas... Ma ei tunne teid enam ära... Oo, teie sarv kasvab pikemaks... Te olete ninasarvik!... Kojamees! Kojamees! Majas on ninasarvik! Kutsuge politseid!

9. OPPE TUND

GODOT'D OODATES

- Kergita oma püksisäärt!
 - Ma ei saa.
 - Kus su kingad on?
 - Ma vist viskasin nad minema.
 - Milla!
 - Ma ei tea.
 - Miks siis?
 - Mul ei tule meelde. Nad pigistasid.
 - Aga seal nad on. Samas, kuhu sa nad eile õhtul panid.
 - Need ei ole minu omad.
 - Pole sinu omad?
 - Minu omad olid mustad. Need siin on kollased.
 - Oled sa ikka kindel, et sinu omad olid mustad?
 - Tõtt-õelda olid nad hallid.
 - Ja need siin on kollased? Näita.
 - Nojah, need on rohekad.
 - Nüüd ma taipan. Jaa, nüüd ma taipan, mis juhtus. See on lihtsamast lihtsam. Keegi tuli ja võttis sinu omad ning jättis sulle enda omad.
 - Miks küll?
 - Enda jaod talle ei sobinud. Ja võttiski sinu omad.
 - Aga minu omad olid liiga väikesed.
 - Sulle küll, talle mitte.
 - Ma olen väsinud. Lähme ära.
 - Me ei saa.
 - Mispärast?
 - Me ootame Godot'd.
 - Tõsi. Mida siis teha?
 - Pole midagi parata.
 - Aga mina ei suuda enam.
 - Tehad redist?
 - Kas midagi muud ei ole?
 - On rediseid ja kaalikaid.
 - Kas porgandeid pole enam?
 - Ei. Muide, sa liialdad porganditega.
-
- Anna mulle siis üks redis...
 - Kui õige prooviks?
 - Ma olen juba kõike proovinud.
 - Ma mõtlen kingi.
 - Arvad sa?
 - Noh, proovime esmalt vasakut.
 - Läheb jalga küll.
 - Paneme paelad ka kinni.
 - Ei, ei mingeid paelu, ei mingeid paelu.
 - See pole sinust mõistiik. Proovime teist. Noh?
 - Teine läheb ka jalga.
 - Ega ei pigista?
 - Veel mitte.
 - Siis sa võid nad endale jätta.
 - Nad on liiga suured.
 - Võib-olla sa saad endale ühel päeval ka sokid... Proovime veidi kõndida.
 - Aitab! Ma olen väsinud... Lähme ära.
 - Ei saa.
 - Miks?
 - Me ju ootame Godot'd.
 - Tõsi.

10. ÕPPETUND

PEREKOND

- Lubage mul, mademoiselle, tutvustada teile monsieur Gaston Duvali.
- Mind hüütakse Gaston Duvaliks.
- Ja minu nimi on Nicole Vincent.
- Rõõmustav teiega tutvuda, mademoiselle!
- Minul samuti. Kui vana te olete, monsieur?
- Ma olen 19-aastane. Olen üliõpilane. Ma õpin Sorbonne'is, Pariisi ülikoolis. Ma õpin arstiteadust. Tahan saada arstiks. Praegu olen teise kursuse üliõpilane.
- Siis me oleme ühevanused. Mina olen samuti teise kursuse üliõpilane. Ma õpin Pariisi pedagoogikainstituudis. Ma õpin matemaatikat. Ma tahan saada õpetajaks. Ma armastan väga lapsi.
- Ja teie vanemad, mademoiselle, kes nad on?
- Minu isa on advokaat ja minu ema tegeleb koduse majapidamisega.
- Ja minu ema töötab ühes kaubamajas müüjana ja isa on lihtne töölaine. On teil vendi või õdesid, mademoiselle?
- Jah, on. Mul on kaks õde ja üks vend. Minu vanem õde on juuksur ja noorem on veel õpilane. Ta on alles 14-aastane. Minu vend on minust vanem. Ta lõpetas äsja merekooli.
- Ja mul ei ole ei õdesid ega vendi. Ma olen üksik laps. Aga mul on üks onupoeg ja üks onutütar, kes elavad Provence'is. Minu onu on kunstnik ja minu tädi on kirjanik.
- Kas teie onupoeg on abielus?
- Jah, Jean-Paul on abielus. Tema naise nimi on Charlotte. Minu onu on väga rahul oma miniaga ja Charlotte armastab väga oma äia.
- Kas perekonnas on lapselapsi?
- Jah, mu onu on juba vanaisa ja tädi on vanaema. Neil on kaks lapselast: pojapoeg ja pojatütar.
- Ja teie onutütar, on ta ka abielus?
- Veel mitte, aga varsti abiellub ta noormehega, kes teenib aega.
- Ja kes on tema peigmees?
- Ta on insener. Ja kas teil, mademoiselle, on ka onupoegi?
- Ei, mu onu on lesk ja tal ei ole lapsi. Ta ei tööta enam, ta on pensionil ja saab pensiooni.
- Kas te ei sooviks, mademoiselle, minu poolt läbi tulla, ma tutvustan teid oma vanematele.
- Ja pärast seda lähme minu poole, eks?
- Nõus.

11. ÕPPETUND

LOOGIKAL POLE PIIRE

- Siin on teile tüüpiline süllogism. Kassil on neli käppa. Isidore'il ja Fricot'il on kummalgi neli käppa. Järelikult on Isidore ja Fricot kassid.
- Ka minu koeral on neli käppa.
- Järelikult on ta kass.
- Nii et loogiliselt on minu koer kass.
- Loogiliselt jaa. Kuid vastupidine võimalus pole ka vale.
- Loogika on ilus teadus.
- Või siis teine süllogism: kõik kassid on surelikud. Sokrates on surelik. Nii et Sokrates on kass.
- Ja tal on neli käppa. Tõsi, mul on kass, keda kutsutakse Sokrateseks.
- Noh näete...
- Nii et Sokrates oli siis kass?
- Loogika tõestab meile seda... Tuleme oma kasside juurde tagasi.
- Ma kuulan teid.
- Kass Isidore'il on neli käppa.
- Kust te seda teate?
- See on oletus.
- Ah oletus!

- Ka Fricot'l on neli kätse. Mitu kätse on Isidore'il ja Fricot'l?
- Koos või eraldi?
- Kuidas võtta.
- Kaheksa, kaheksa kätse. Neil on kaheksa kätse.
- Loogikal pole piire! Kohe näete. Ma lahutan nendelt kassidelt kaks kätse. Mitu kätse jääb kummalegi?
- See on keeruline.
- Vastupidi, see on väga lihtne.
- Teile on see võib-olla lihtne, minule aga mitte. Teie olete loogik.
- Pange oma mõtte tööle, noh... Võtke leht paberit, arvutage.
- Siin on mitu võimalikku lahendust.
- Oelge siis. Ma kuulan teid.
- Üks võimalus: ühel kassil võib olla neli kätse, teisel aga kaks.
- Te olete väga andekas... Näüd siis teised lahendused! Kasutage meetodit, meetodit...
- Üks kass on viie kätsega... ja üks kass on ühe kätsega... Aga on nad siis ikka kassid?
- Aga miks mitte?
- Ja siis võib veel üks kass kuue kätsega olla...
- Ja üks kass üldse ilma käppadeta! Teie mõistus selgineb!
- Muide, see kass, kellel käppasid üldse pole, ei saa hiirte järel eriti kiiresti joosta.
- Te teete loogikas juba edusamme!

12. OPETUND

ZAZIE ARMASTAB METROOD

- Mina olen Zazie. Vean kihla, et sina oledki minu onu Gabriel.
- See olen tõesti mina. Jaa, ma olen sinu onu.
- Küll sa lõhnad hästi.
- Diori lõhnaõli!
- Paned sa mulle ka veidike kõrva taha?
- See on ju meeste lõhnaõli... Aga nüüd teele!
- Onu, kas me sõidame metrooga?
- Täna ei saa. Täna on streik.
- Täna on streik? On alles lurrused! Mängida mulle sellist vingerpussit!
- Ega mitte ainult sulle.
- Mis see minusse puutub. Ja mina olin juba nii õnnelik, et saan metrooga sõita!
- Me peame kiirustama, Charles ootab.
- Oo, teda ma tunnen kindral Vermot' memuaaride järgi.
- Oh ei, mitte too Charles. See siin on minu sõber, kellel on auto. Said aru? Teele! Mine autosse ja ära peenutse...
- Tere, pisike. Küll sinu õetütar on naljakas...
- Oo, Pariis! Kui ilus linn! Vaata, Zazie!
- Oige mul asi! Ma eelistan metrood.
- Metrood! Metrood! Aga seal ta ju on!
- Metroo on maa all.
- Aga see seal on maapealne.
- Siis pole see metroo.
- Kohe seletan sulle. Mõnikord tuleb ta maa alt välja ja siis läheb uuesti maa alla tagasi.
- Väljamõeldis!
- Ja too! Vaata! Panthéon! Kas pole, Charles?
- Oh ei. See ei ole Panthéon.
- Mis see siis sinu arust peaks olema?
- Kus?
- Seal. Näed?
- See pole ju Panthéon, see on Lyoni raudteejaam.
- Võib-olla. Arme sellest enam räägime. Aga vaata seda, Zazie! Milline arhitektuur! See on Invalides.

- Sa oled peast pörunud. Sel pole midagi pistmist Invalides'iga.
- Kui see ei ole Invalides, ütle meile siis, mis see on.
- See on Reuilly' kasarmu.
- Zazie, kui sa tahad tõepoolest Invalides'i ja päris Napoléoni ehtsat hauda näha, ma viin su sinna.
- Napoléon oma totra kaabuga ei huvita mind põrmugi.
- Mis sind siis huvitab?
- Metrool!

13. OPPETUND

VURTSPOES

- Tere, madame. Mida te müüte?
 - Kõike, mida soovite, monsieur.
 - Kõike? Olete selles kindel?
 - Täiesti kindel. Küsige ükskõik mida.
 - Tore. Andke mulle 200 g camembert'i, palun, ja värskaid mune.
 - Siin on vürtspood, mitte piimapood. Ma ei müü juustu.
 - Aga ma loodan, et te müüte värskaid mune.
 - Ei, mune ma ka ei müü.
 - Tore! Sellisel juhul ma võtan vasikaliha. Poolteisekilone tükk peaks mulle sobima.
 - Kuid, monsieur, ma ei saa millestki aru. Sealih, lambaliha ja vasika-liha võite osta lihapoest. Mina olen vürtspoodnik!
 - Hüva. Mida ma siis ostan? Ah jaa. Üks pakk häid filtriga sigarette.
 - Te teete nalja monsieur? Teisel pool tänavat asub tubakaäri...
-
- Ma sain aru, madame. Teil pole enam sigarette. Siis üks värsked saf ja mõned sarvesaiad.
 - Te ajate mind hulluks, monsieur. Te ei ole leivakaupluses. Ma kordan teile, et olen vürtspoodnik.
 - Rahunege, madame. Ma loodan, et teil on vähemalt vorsti ja sinki?
 - Mul pole kunagi vorsti olnud.
 - Kuid teil on olnud sinki?
 - Arge ajage mind naerma, monsieur. Mul pole ka kunagi sinki olnud. Ma müün kohvi, teed, suhkrut, soola, riisi, pipart, jahu...
 - Väga hea. Ma võtan kohvi.
 - Kohviube või jahvatatud?
 - Lahustuvat kohvi teil muidugi ka ei ole?
 - Miks mitte, mul on lahustuvat kohvi. Te tahate lahustuvat kohvi?
 - Jah, ma võtan ühe purgi lahustuvat kohvi. Palju see maksab?
 - 16,3 franki. Täna. Muud midagi te ei soovi?
 - Ei, ma ei soovi muud midagi.
 - Te ei taha camembert'i?
 - Ei, ma ei taha camembert'i. Miks te seda küsite?
 - Ega värsked mune?
 - Te olete väga lahke, madame, kuid mul pole neid vaja.
 - Monsieur, ma tunnen ühte väga head psühhiaatrit.
 - Tal on camembert'i?
 - Jah, tal on camembert'i.
 - Ja värsked mune?
 - Värsked mune samuti.
 - Nii et te olete siis tema juures juba käinud! Juba algusest peale oli mul selline kahtlus.

14. ÕPPETUND

PARFUMEERIAKAUPLUSES

- Palun, mademoiselle! Lõhnaõli, kölni vett?
- Mida teil ka head on?
- Me müüme maailma parimate parfüümpetsistide tooteid: Christian Dior, Guy Laroche, Chanel, Lanvin, Van Cleef, Nina Ricci, Yves Saint-Laurent, Guerlain, Lancôme, Cacharel. Valige!
- Opéra väljakult Vendôme'i väljaku poole tulles hakkas mul pea ringi käima. Kui palju poode! Milline reklaam!
- Aga kuidas siis teisisi, mademoiselle! Rätsepa- ja parfümeeriatööstus on Prantsusmaa rahvuslik pärus. Meie moeloojad ja parfüümimeistrid on Prantsusmaa saadikuteks välismaal. Aga siin, Pariisis, pole see mitte reklaam, mis teil pea segi ajas. Pigem on see armastus.

- Tohoh! Ma ei mõista teid, monsieur.
- Kas te teate, mida Musset ütles parfüümidest?
- Ma tean, mida ta ütles armastusest; armastusega ei vallatleta.
- Just nii. Kuid ta ütles veel, et parfüümidel (lõhnadel) on rohkem kui üks sarnasus armastusega ning et on olemas inimesi, kes arvavad, et armastus pole muud kui omamoodi parfüüm (lõhn).
- Väga vaimukas. Ma armastan pariislaste suust tulevaid kalambuure. Asja juurde! Kas te ei soovitaks mulle midagi head.
- Ma ei tea teie maitset. Parfüüm on ehetest kõige isikupärasem. Oks mark sobib sportlasele, teised aga koketsele naisele, romantilisele blondiinile või noorele abielunaisele. Siin on näidised.
- Väga hea lõhn. Mis mark see on?
- See on «Chanel 5», suursugune klassikaline parfüüm, igavese naiselikkuse sümbol.
- Ja too?
- See on «Madame Rochas», õrn, romantiline, kuid samas väga hõrk parfüüm, mis sümboliseerib sarmikust ja elegantsi.
- Kas pole ma ehk liialt noor taolise luksuse jaoks?
- Sellisel juhul ma soovitan teil võtta Guy Laroche'i «J'ai osé» või Nina Ricci «L'air du temps», mõlemad on tagasihoidlikud ja naiselikud parfüümid, väga moodsad praegushetkel.
- Ma võtan «L'air du temps». Kui palju see maksab?
- 130 franki.
- See on kallis.
- Nõus, kuid pudel on üpris suur.
- Tore. Ja veel mingi tualetivesi meestele. Minu peigmehele. Ta on suurt kasvu ja tagasihoidlik.
- Ostke Christian Diori «Eau sauvage», mis on tagasihoidlik, kuid samas ka mehelik toode.
- Kui palju see maksab?
- 70 franki.
- Nii et kokku ma võlgnen?
- 130 ja 70 on kokku 200.
- Palun, monsieur.
- Tänan, mademoiselle. Järgmise korrani.

15. ÕPPETUND

MONSIEUR MORIN KOLIS UUDE KORTERISSE

- Nii et te vahetasite korterit, M. Morin?
- Jaa, me kolisime ümber möödunud aasta lõpul.
- Ja kus te nüüd elate?
- Äärelinnas, Pariisist läände, 25 km kesklinnast.

- Nii kaugel! Ja kuidas te nüüd tööl käite?
- Sõidan kas oma autoga või rongiga.
- Kas pole väsitav perifeerias elada?
- Kõigega harjub. Kuid pärast väikese Pauli sündimist pidi ju mingi lahenduse leidma. Tõtt-õelda igatsesin ma esialgu meeletult meie Rivoli tänava vana korteri järele. Aga nüüd olen juba harjunud.
- Kas te üürisite kaasaegse korteri uues elamukvartalis?
- Oh ei! Me ostsime väikese villa Pariisi lähedale.
- See on vist kallis. Kust te nii palju raha võtsite?
- Me ostsime järeelmaksuga. Muidugi on see kallis, kuid kõigi mugavustega kaasaegsete korterite üür pole ka sugugi odav.
- Palju see teil aastas maksuma läheb?
- See läheb meil maksuma 12 000 F, s. t. 1 000 F kuus.
- See polegi nii väga kallis, kuid ega ta odav ka ole. On teil vähemalt vesi sees?
- Meil on peaaegu kõik mugavused, v. a. keskküte. Täpsemalt: soe ja külm vesi, gaas, elekter, telefon, garaaž keldrikorrusel. Nagu te näete, polegi asi nii hull.
- Ja mitu tuba teil on?
- Lai koridor esimesel korrusel ja trepp viivad teid igasse maja ossa. Paremal on töötuba ja elutuba, vasakul — söögituba, köök, vannituba ja tualettruum. Magamistuba ja lastetuba on teisel korrusel.
- Ja kuidas te kütate?
- Elutoas on kamin ja üleval on ahi. Kuid igas toas on elektriradiaator. See on väga mugav.
- Kas läheduses on ka toidupood?
- Naabruses on suur toidupood, kus on liha-, bakaalkaupade, leiva-, vorsti-, piima- ja maiustuste osakonnad. Puu- ja juurvilju ostame päris oma maja lähedalt juurviljamüüja käest. Ei mingeid probleeme.
- Nii et te olete oma uue korteriga rahul?
- Oo, jaa. Väga rahul. Tulge meile järgmisel laupäeval külla, ma näitan teile oma maja keldrist põõninguni.
- Kas te kutsute veel kedagi soolaleivapeole?
- Ma kutsun monsieur Rivali koos abikaasaga ja võib-olla monsieur Moutoni koos tema uue sõbratariga.
- Moutonil on uus sõbratar? Milline uudis! Meeleldi tutvuksin temaga! Kohtumiseni laupäeval. Kohe kirjutan üles teie aadressi ja telefoni-
numbri.

16. OPETUND

MORINIDE KODUS

- Tere, madame Morin.
- Oo, monsieur Lenuage! Tere! Astuge sisse, palun. Tere tulemast!
- Kas monsieur Morin polegi kodus?
- Ta läks hetkeks välja, toidupoest šampanjat ostma. See on siinsamas. Veerand tunni pärast on ta tagasi. Võtke mantel ära, monsieur Lenuage! Siin on nagi ja riidepuud.
- Kas ma võtan kingad jalast ära?
- Pole vaja. Kuidas meie maja siis teile väljast paistis?
- Mulle väga meeldib. Ausõna, teil on vedanud. Ja ma näen, et ka esik on avar.
- See on tänu seinakappidele, mis on kappidest palju mugavamad.
- Nii et täna tuleb teile rahvast kokku?
- Ei midagi erilist. Ainult mõned külalised. Siitkaudu, palun. See on meie elutuba.
- Ohoo! Väga tore! Ning aknad avanevad aeda. Kui ilus tapeet!
- Tõesti? Tõtt-õelda nägin ma selle toa möbleerimisega suurt vaeva.
- Te olete siin väga hästi kõik sisustanud. Toa keskel laud, kamin ja kanapee hõivavad vasakpoolise seina. Klaveri ja teleri olete paigutanud paremale.

- Siia nurka panime paadimängija ja väkese riuli plaatide tarbeks. Aga oma vana raadio asendasime transistorraadioga. Sellega hoitab ruumi kokku.
 - Aga see ilus seinavaip, mis kaunistas teie vana korterit, ma ei näe teda enam.
 - Ta on meil söögitoas. Lähme sinna. Siin ta on.
 - Väga tore!
 - Ei midagi erilist. Keskel on ümmargune laud, mille ümber on toolid, tagapool puhvelkapp, seinal üks maal ja ongi köök.
 - Söögitoa jaoks on see täiesti piisav. Siin ju süüakse. Mida siis enamat?
 - Teil on õigus. Ja nüüd ma näitan teile midagi, mille üle ma ise olen uhke.
 - Väga huvitav. Mis see siis on?
 - See on minu köök, üleni roosa ja kõigi vajalike mugavustega.
 - Ai sa poiss! Ma pole üialgi taolist kööki näinud. Küll on ilus!
 - Gaasipliidi paigutasin ma valamu kõrvale ja külmkapi paremale. Tagapool on kaks kappi: üks lauandude, teine kastrulite jaoks.
 - Kui suur teie köögi pind on?
 - Kolm korda neji meetrit.
 - Niisiis 12 ruutmeetrit. Normaalne. Tohin ma vaadata teie vannituba?
 - Aga muidugi. Otse, palun. Pange tuli põlema. Lüliti on vasakul. Me vahetasime peaaegu kõik välja: vanni, WC poti, krasnikausi.
-
- Ma näen jah, et köök on uus. Ja tualettruum on kõrval, kas pole?
 - Jah, WC on seal.
 - Tõsi mis tõsi, teie väike eramu on lausa perfektne. Muide, madame, kas te olete juba monsieur Moutoni uut sõbratari näinud? Kuidas ta on ka?
 - Pole väga vigagi. Keskmist kasvu, nõbinina, punapäine, väga moodne.
 - Kas sa näed! Moutonil on maitset.
 - Ta on temasse väga kiindunud.
 - Arvate?
 - Üksekell. Sealst nad tulevadki.